

JEAN-PIERRE
RAMPAL

marina novak

Jean-Pierre Rampal (1922.-2000.) prvi je među flautistima osigurao za sebe status velikog koncertanta kakav su dotad imali samo glasoviti pijanisti ili violinisti. Danas nam se može učiniti i čudno, no Rampal je prvi suvremeni flautist koji je svirao cjelovečernje solističke recitale.

Poslijeratnih godina publika je bila željna koncerata, a u to vrijeme muzikolozi, glazbenici, pa naposljetku i publika, otkrivaju zaboravljenu baroknu literaturu. Osnivaju se brojni komorni sastavi koji izvode tu glazbu, a Jean-Pierre Rampal i sam sudjeluje u otkrivanju zaboravljenih skladbi, redakciji i njihovoj prezentaciji publici na koncertima i snimanju ploča. Rampal je iskoristio tu jedinstvenu priliku - otkrivajući bogatu koncertnu literaturu skladatelja XVIII. stoljeća, koji su flautu tretirali solistički i virtuozno, želio je, i naposljetku postigao od flaute stvoriti virtuozan, solistički instrument koji će publika prihvatiti i zavoljeti poput svojih mezimaca klavira ili violine. Više od 55 godina posvetio je toj zadaći. Istraživao je literaturu po arhivima i bibliotekama Francuske i Njemačke, ujedno potičući suvremene skladatelje da pišu za flautu, tako je on prouzročio djela Felda, Poulenca, Joliveta, Bernsteina, Coplanda, a Rivier, Tomasi, Boulez i Penderecki posvećuju mu svoja djela. Uz renomirane orkestre bio je prvi koji je odsvirao niz Vivaldijevih "Koncerata"

op.10, Bachovu "Suitu" u h-molu, "Branderburške koncerte", Telemannove "Suite", koncerte, Pergolesija, Tartinija, Mozarta, te moderne koncerte Joliveta, Tomasija, Nielsena, Riviera, Hačaturijana i drugih.

Možda najviše zapanjuje njegova zamašna diskografska djelatnost, na preko 350 albuma prezentirano je više od 1.000 kompozicija dvjestotinjak skladatelja! Najveći broj snimaka ostvario je za diskografske kuće Erato, Sony Classical i EMI.

Njegovo sviranje odlikovalo se čvrstim, zaobljenim tonom, bogatim raznolikošću koja je odražavala glazbenu epohu, briljantnom tehnikom, osjetljivom dinamikom i istančanošću stila. Bio je očaran baroknom glazbom, no nije smatrao da je rezervirana samo za autentična glazbala, naprotiv, smatrao ju je univerzalnom kao i svu ostalu glazbu. Isto tako, iako je izvodio djela svojih suvremenika nikad se nije priklonio avangardnoj glazbi. Vjernog suradnika našao je u pijanisti i čembalisti Robertu Veyronu-Lacroixu.

DISKOGRAFIJA JEAN-PIERREA RAMPALA:

La Flûte Enchantée	EMI 7243 5 69642 (8 CD)
Le Flûtiste du siècle	Erato 8573 84923
20th Century Flute Masterrpieces	Erato 2292 45839
Concertos Baroques Francais Pour Flute	Erato 2292 45834
W. A. Mozart: Koncerti za flautu	Sony Classical SK 44919
F. Poulenc: Sonata & Tro	Vega C 35 A 181